

Bruxelles, den 30.11.2016
SWD(2016) 406 final

ARBEJDSDOKUMENT FRA KOMMISSIONENS TJENESTEGRENE

RESUME AF KONSEKVENSANALYSEN

Ledsagedokument til

**Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv
om ændring af direktiv 2012/27/EU om energieffektivitet**

{COM(2016) 761 final}
{SWD(2016) 405 final}

Resumé

Konsekvensanalyse af forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om ændring af direktiv 2012/27/EU om energieffektivitet

A. Behov for handling

Hvorfor? Hvad er problemstillingen?

EU's retlige ramme for energieffektivitet bør tilpasses til perspektivet frem til 2030 på grund af politiske retningslinjer (fra Det Europæiske Råd i oktober 2014 og Europa-Parlamentet i december 2015) og for at sikre de energibesparelser, der er nødvendige for at opnå EU's mål for 2020 og 2030.

De væsentligste problemer, der behandles i denne konsekvensanalyse, er manglen på et fastlagt ambitionsniveau for energieffektiviteten i 2030 i direktiv 2012/27/EU om energieffektivitet ("energieffektivitetsdirektivet"), karakteren af denne ambition (bindende eller vejledende) og den kendsgerning, at der inden for de nuværende rammer af artikel 7 (energispareforpligtelser) og artikel 9-11 (måling og fakturering) ikke vil blive foretaget en betydelig mængde økonomisk rentable energibesparelser. Dette er til skade for alle EU-borgere, som i mindre grad vil nyde godt af fordele i forbindelse med forsyningsikkerhed, miljø, lavere energiomkostninger for husholdninger og virksomheder, øget beskæftigelse, vækst og innovation og sundhedsmæssige forbedringer. Fraværet af en langsigtet målsætning mindsker også investorenes tillid med henblik på at investere i energieffektivitetsprojekter.

De vigtigste årsager er perspektivet på kort sigt (udløbet af artikel 7 efter 2020) og behovet for at afspejle den tekniske udvikling inden for måling og fakturering til fordel for energiforbrugerne.

Hvilke resultater forventes der af initiativet?

Med dette initiativ fastlægges det optimale niveau for energieffektivitet i 2030 på grundlag af en flerdimensionel analyse, som viser indvirkningen med hensyn til energiregninger, afhængigheden af eksterne leverandører af olie og gas, vækst i beskæftigelse og BNP, miljø, sundhed, luftforurening osv.

Initiativet vil også sikre, at energieffektivitetsdirektivet bidrager til opnåelsen af det optimale niveau for energieffektivitet i 2030 ved at:

- forlænge artikel 7 til efter 2020 for at fortsætte dennes bidrag til at nå energieffektivitetsmålet for 2030 og derudover ajourføre og forenkle bestemmelserne, hvor det er relevant;
- sikre klarere regler for måling og fakturering og hjælpe forbrugerne med at udnytte de muligheder, der er forbundet med de teknologiske fremskridt.

Hvad er merværdien ved at handle på EU-plan?

Medlemsstaterne kan bedre målrette nationale politikker, hvis der er opnået enighed om de overordnede mål for hele EU, og disse er i overensstemmelse med andre energi- og klimamålsætninger som f.eks. emissionshandelssystemet (ETS), beslutningen om indsatsfordeling og EU's mål for vedvarende energi i 2030.

Ajourføringen af det nuværende energibesparelseskra v i artikel 7 overholder fuldt ud nærhedsprincippet, idet det overlades til medlemsstaterne at beslutte, hvilke politikker og foranstaltninger der skal anvendes for at opnå besparelserne. Eftersom artikel 7 indeholder krav om opnåelse af en fast mængde energibesparelser, øger det desuden anvendelsen af andre energieffektivitetskrav, f.eks. inden for renovering af bygninger, energimærkning og miljøvenligt design, hvorved deres effektivitet øges.

I et indre marked for energi er der vægtige argumenter for, at leverandører skal være underlagt ensartede eller identiske forpligtelser eller regler, og at forbrugerne skal nyde godt af de samme grundlæggende rettigheder og få stillet sammenlignelige og genkendelige oplysninger til rådighed.

B. Løsninger

Hvilke lovgivningsmæssige og ikkelovgivningsmæssige løsninger er overvejet? Foretrækkes en bestemt løsning frem for andre? Hvorfor?

Med henblik på målets størrelse blev en reduktion af primærenergien på 27, 30, 33, 35 og 40 % sammenlignet med referenceåret 2007 undersøgt. Ved formuleringen af målet blev et primært og/eller endeligt energiforbrug, en besparelse eller et mål for energiintensitet analyseret. For så vidt angår målets karakter blev følgende løsningsmodeller evalueret:

- Løsningsmodel 1: vejledende mål på EU-plan og nationalt plan
- Løsningsmodel 2: bindende EU-mål
- Løsningsmodel 3: bindende mål for medlemsstaterne.

Ingen løsningsmodel blev foretrukket.

Med hensyn til artikel 7 blev følgende løsningsmodeller undersøgt:

- Løsningsmodel 1: ingen nye lovgivningstiltag på EU-plan; fortsætte vejledningen om de lovgivningsmæssige rammer og arbejdet med håndhævelse
- Løsningsmodel 2: forlænge artikel 7 til 2030
- Løsningsmodel 3: forlænge artikel 7 til 2030, forenkle og ajourføre (f.eks. med hensyn til, hvilke besparelser der kan medregnes og bygningens egen produktion af vedvarende energi)
- Løsningsmodel 4: forlænge artikel 7 til 2030, ajourføre og forenkle, øge tempoet for besparelser.

Med hensyn til artikel 9-11 blev følgende løsningsmodeller undersøgt:

- Løsningsmodel 1: bedre gennemførelse og yderligere vejledning (ingen lovgivningsmæssige tiltag)
- Løsningsmodel 2: tydeliggøre og ajourføre bestemmelserne, herunder konsolidering af bestemmelserne for elektricitet og gas for at sikre sammenhæng med lovgivningen om det indre energimarked.

Alle løsningsmodellerne vurderes i konsekvensanalysen og sammenlignes med grundscenariet og med hinanden. Denne analyses resultat er, at løsningsmodel 3 foretrækkes for artikel 7 og løsningsmodel 2 foretrækkes for artikel 9-11, eftersom de er de mest effektive med henblik på at opnå de tilstræbte mål, fungerer bedst og er i overensstemmelse med andre områder af EU's energipolitik.

Hvem støtter hvilken løsning?

Svarene i forbindelse med høringen af de interesserede parter gav ingen definitive svar med hensyn til målets størrelse eller karakter. Ved et arrangement med 282 deltagere fra det europæiske erhvervsliv, civilsamfundsorganisationer og medlemsstater støttede de fleste af de interessenter, som gav deres mening til kende, et mål på op til 40 % i 2030, men arrangementet gav ingen definitive svar med hensyn til, om målet skulle være bindende, eller om dets karakter i øvrigt.

De fleste interessenter, især NGO'er og forsyningsvirksomheder, som deltog i den offentlige høring, støttede en forlængelse af artikel 7 ud over 2020. 7 ud af 15 af de medlemsstater, der deltog i høringen, støttede ikke forlængelsen af artikel 7.

Omtrent 3 ud af 5 interessenter anså bestemmelserne om måling og fakturering for tilstrækkelige og 92 % af alle de forsyningsvirksomheder, som svarede, delte dette synspunkt. Medlemsstaterne var generelt også tilfredse med status quo. Derimod mente 2 ud af 3 NGO'er (herunder forbrugerorganisationer), at bestemmelserne var utilstrækkelige og ikke ville være i stand til at sikre forbrugerne tilstrækkeligt hyppige, detaljerede og forståelige oplysninger om deres energiforbrug.

C. Den foretrukne løsnings virkninger

Hvilke fordele er der ved den foretrukne løsning (hvis en bestemt løsning foretrækkes – ellers fordelene ved de vigtigste af de mulige løsninger)?

Analysen viser, at et højere energieffektivitetsniveau i 2030 vil have en positiv indvirkning på den økonomiske vækst, beskæftigelsen og konkurrenceevnen og en stor indvirkning på energiforsyningsikkerheden og især på størrelsen af gasimporten. I perioden 2021-2030 vil et mål på 30 % energieffektivitet spare 69,6 mia. EUR i omkostningerne til import af fossilt brændstof sammenlignet med de samlede omkostninger på 4 274 mia. EUR ved et energieffektivitetsmål på 27 %. Målet vil skabe mellem 395 000 og 435 000 job på nettobasis inden udgangen af 2030, og det vil øge BNP med mellem 0,25 % og 0,4 % i de centrale scenarier.

For artikel 7 foretrækkes løsningsmodel 3, eftersom denne forlænger energieffektivitetsmålet til efter 2020, og forenklingen vil gøre det nemmere for medlemsstaterne at opnå de krævede besparelser, især for så vidt angår renovering af bygninger. Denne løsningsmodel sikrer også bedre overordnet klarhed over de krav, der gælder ordninger for energieffektivitet og alternative foranstaltninger.

For artikel 9-11 fjerner den foretrukne løsningsmodel 2 de juridiske uklarheder, der for øjeblikket besværliggør den korrekte gennemførelse med hensyn til varmeenergi i ejendomme med flere lejligheder/bygninger til flere formål, og løsningsmodellen vil konsolidere og accelerere overgangen til intelligent (fjernaflæselig) varmemaaling, der gør det muligt at give forbrugerne bedre og mere hyppig feedback.

Hvilke omkostninger er der ved den foretrukne løsning (hvis en bestemt løsning foretrækkes – ellers omkostningerne ved de vigtigste af de mulige løsninger)?

I perioden 2021-2030 vil et mål på 30 % samlet set og med de anvendte diskonteringsratser føre til omkostninger forbundet med energisystemet, der er 0,46 % (9 mia. EUR) højere sammenlignet med målet på 27 %. På lang sigt vil et energieffektivitetsmål på 30 % for 2030 imidlertid føre til energisystemomkostninger, som er 9 mia. EUR lavere sammenlignet med et mål på 27 % for 2021-2050.

Det er ikke sandsynligt, at den foretrukne løsningsmodel for artikel 7 vil indebære yderligere omkostninger for medlemsstater og forpligtede parter (forsyningselskaber), da det nuværende niveau af besparelser på 1,5 % vil blive fastholdt. Der forventes ikke yderligere administrative omkostninger, og disse kan endda blive reduceret, eftersom medlemsstaterne allerede kender kravene, og fordi beregningen af besparelser fra bygningsrelaterede foranstaltninger forenkles.

Det er ikke sandsynligt, at den foretrukne løsningsmodel for artikel 9-11 vil indebære nogen betydelige omkostninger for nogen af de berørte parter, for det første fordi løsningen tydeliggør de retlige krav og understøtter en tendens til udbredelse af nye teknologier, som allerede kan ses på markedet, og for det andet fordi kravene om installation af nye enheder stadig vil være underlagt omkostningseffektivitetskriterier på samme måde som i dag.

Hvordan påvirker den foretrukne løsning virksomhederne, herunder de små og mellemstore virksomheder og mikrovirksomhederne?

SMV'er er nøgleaktører i forbindelse med opskalering af energieffektiviteten i husholdningerne (70 % af energieffektivitetsforbedringerne gennemføres af SMV'er), og de vil nyde godt af øgede forretningsmuligheder og mindre energiregninger som følge af reduceret forbrug.

Forlængelsen af artikel 7 til efter 2020 vil have en positiv indvirkning på SMV'er, som vil nyde godt af de øgede forretningsmuligheder, der opstår som pga. det løbende behov for praktisk gennemførelse af energibesparelser, især i forbindelse med bygningsrenovering.

<p>Vil den foretrukne løsning få væsentlige virkninger for de nationale budgetter og myndigheder?</p> <p>Selv om det kan være nødvendigt for medlemsstaterne at øge deres udgifter på kort sigt for at finansiere energieffektivitetsinvesteringerne i starten, vil de på lang sigt nyde godt af faldende omkostninger til import af brændsler, lavere omkostninger til energiforbrug (f.eks. i offentlige bygninger) og positiv indvirkning på budgettet som følge af højere beskæftigelse og økonomisk vækst.</p> <p>Eftersom alle medlemsstater allerede har iværksat foranstaltninger, er det usandsynligt, at en forlængelse af artikel 7 til 2030 vil indebære yderlige budgetmæssige eller administrative omkostninger for medlemsstaterne og de forpligtede parter, idet det samme niveau af besparelser på 1,5 % fastholdes i den nye periode fra 2021 til 2030. De administrative omkostninger bør reduceres takket være forenklingen af beregningen af besparelser fra bygningsrelaterede foranstaltninger, idet beregningsmetoden i henhold til direktivet om bygningers energimæssige ydeevne vil kunne bruges.</p>
<p>Vil den foretrukne løsning få andre væsentlige virkninger?</p> <p>Forlængelsen af artikel 7 til efter 2020 vil betyde en fortsat reduktion af energiforbruget (besparelser på 81 Mtoe forventes i 2030), reducere forbrugernes energiregninger og øge energieffektivitetsforbedringernes effekt inden for økonomi (f.eks. yderligere udvikling af markedet for energitjenester), miljø, det sociale område (herunder bekæmpelse af energifattigdom) og sundhed.</p> <p>Med hensyn til artikel 9-11 vurderes det i undersøgelsen, at de ekstra energibesparelser som følge af bedre anvendelse af kravene i energieffektivitetsdirektivet med hensyn til opvarmning vil være omkring 7 Mtoe eller 50 % højere end de forventede besparelser i et scenarie uden regulering.</p>
<p style="text-align: center;">D. Opfølgning</p>
<p>Hvornår vil foranstaltningen blive taget op til fornyet overvejelse?</p> <p>I forslaget er der ingen ændringer af de nuværende rapporteringsforpligtelser, men initiativet vedrørende forvaltningen af energiunionen vil sikre, at der etableres et gennemsigtigt og pålideligt system til planlægning, rapportering og overvågning på grundlag af integrerede nationale energi- og klimaplaner og strømlinede statusrapporter fra medlemsstaterne, hvori gennemførelsen af nationale planer regelmæssigt vurderes i overensstemmelse med energiunionens fem dimensioner.</p> <p>Resultaterne af gennemførelsen af energieffektivitetsdirektivet vil blive evalueret fem år efter ikrafttrædelsen af det reviderede direktiv, idet der indføres et nyt krav om, at Kommissionen skal foretage en overordnet gennemgang af direktivet.</p>